

Förordning om statligt stöd för vissa kommunala åtaganden för boendet;

utfärdad den 11 juni 1998.

Regeringen föreskriver¹ följande.

Stödets syfte

1 § För att motverka att en kommun på grund av åtaganden för boendet inte kan fullgöra sina ekonomiska förpliktelser kan statligt stöd lämnas enligt denna förordning.

Stödets omfattning och inriktning

2 § Med åtaganden för boendet avses en kommuns åtaganden, direkt eller indirekt, för ett bostadsföretag över vilket kommunen har bestämmande inflytande, samt en kommuns borgensåtaganden för enskilda bostadsrättsföreningar inom kommunen som erhållit statligt reglerat bostadslån eller erhållit bidrag enligt förordningen (1991:1933) om statligt räntebidrag för ny- och ombyggnad av bostäder.

3 § Stöd lämnas i mån av tillgång på medel och endast i den omfattning som behövs för att kommunen skall kunna fullgöra sina förpliktelser.

4 § Stöd kan ges som

1. statliga kreditgarantier för sådana lån som en kommun tar upp för att kommunen skall kunna fullgöra sina förpliktelser,
2. statliga kreditgarantier som ersätter kommunal borgen för lån till bostadsrättsföreningar, samt
3. bidrag till en kommun för sådana ändamål som avses i denna förordning.

5 § Stödet skall utformas på ett sådant sätt att statens långsiktiga kostnader hålls så låga som möjligt. Stödet skall utformas så att statens insatser så långt som möjligt återvinns.

¹ Jfr prop. 1997/98:119, bet. 1997/98:BoU10, rskr. 1997/98:306.

Förfarandet i stödärenden

6 § Ansökan om stöd görs hos Delegationen för stöd till vissa kommuner med bostadsåtaganden (Bostadsdelegationen).

7 § Bostadsdelegationen beslutar om bidrag enligt 4 § 3.

Statens bostadskreditnämnd beslutar om kreditgaranti enligt 4 § 1 och 2.

Ärenden som är av principiell betydelse eller i övrigt av större vikt skall Bostadsdelegationen med eget yttrande överlämna till regeringen.

Beslut om stöd skall förenas med villkor.

Bidrag

8 § Bidrag enligt 4 § 3 får lämnas i den mån andra åtgärder bedöms inte vara tillräckliga.

Kreditgarantier

9 § Kreditgaranti som avses i 4 § 1 får lämnas under förutsättning att Bostadsdelegationen eller regeringen medgett utfärdande av garantin. Sådan kreditgaranti skall beläggas med en avgift som motsvarar den risk som garantiåtagandet innebär för staten. Avgiften bestäms av Statens bostadskreditnämnd.

10 § Kreditgaranti som avses i 4 § 2 får lämnas under förutsättning

1. att Bostadsdelegationen eller regeringen medgett utfärdande av garantin,

2. att det garanterade beloppet inte överstiger 99 procent av det pantvärde som fastställts i bostadslåne- eller bidragsärendet, samt

3. att säkerhet för de garanterade lånen kan erbjudas inom det pantvärde som anges i 2.

Statens bostadskreditnämnd får dock, även om säkerhet enligt första stycket 3 inte erbjuds, lämna kreditgaranti enligt denna paragraf om berörd fastighet eller tomträtt inte tidigare är pantsatt och om ett fortsatt pantsättningsförbud kan upprätthållas.

När Statens bostadskreditnämnd lämnar kreditgaranti enligt denna paragraf får nämnden bestämma att avgift för hela eller delar av garantitiden tas ut som engångsavgift.

11 § För kreditgaranti som utfärdas med stöd av 10 § gäller följande bestämmelser i förordningen (1991:1924) om statlig kreditgaranti för bostäder i tillämpliga delar:

1–2 §§ med inledande bestämmelser,

12 § första stycket 4 om krav på avgift,

13 §, i dess lydelse före utgången av år 1992, om fastställande av pantvärde,

15–16 §§ om avgift för garantin och om ersättning till långivaren,

18–19 §§ om regress och eftergift,

20 § första stycket, första meningen om ändring av avgift, samt

21–22 §§ med övriga bestämmelser.

Statens bostadskreditnämnd får meddela närmare föreskrifter för kreditgaranti som lämnas med stöd av 9 eller 10 §§.

SFS 1998:666

De närmare villkoren för kreditgaranti enligt 9 eller 10 §§ får bestämmas i avtal mellan Statens bostadskreditnämnd och berört kreditinstitut.

Uppföljning av beviljat stöd

12 § Bostadsdelegationen skall bevaka att villkor för stöd följs och ta till vara statens intresse när dessa villkor inte följs.

Överklagande

13 § Beslut med stöd av denna förordning får inte överklagas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1998.

På regeringens vägnar

JÖRGEN ANDERSSON

Fredrik Damgren
(Inrikesdepartementet)

